

Ермеяның агысы

1-нжи бап

Иерусалимнің ахы-наласы

□

¹ Вах, өң адамдан долы шәхер,
инди ялңыз бошап галды!
Миллетлер арасында бейик болан
инди дул хатына меңзәп галды!
Өң велятларың меликеси болан,
инди гырнага өврүлди!

□

² Гижесине зар-зар агляяр,
яңакларында гөзяшы.
Ойнашларындан
көшешдирйән ёк оны.
Әхли достлары хайынлык әдип,
оңа душман болдулар.

□

³ Яхуда көп хасрат ве агыр зәхмет чекди,
инди болса есир әдип әкидилди.
Ол миллетлер арасында яшаяр.
Ол хич бир дынчлык тапман,
бетбагтлыга учранында,
ковгучыларының элине дүшди.

□

⁴ Сиёна^а барян ёллар яс багляяр,
чүнки байрамчылыгына гелйән ёк.
Әхли дервезелери чоларып галан,
руханылары ахы-нала чекйәр.
Гайгы-хасрат чекйәр яш гызлары,
өзи хем гам-гусса батыр.

□

⁵ Ягылары хөкүмдар боляр,
душманлары ровачланяр.
Языгының агырдыгы үчин Реб
бу хасраты чекдирди Сиёна.
Душманының өңүне салнып,
чагалары сүргүн әдилди онуң.

□

⁶ Сиён гызының^б әхли шан-шөхраты гачды.
Ёлбашчылары өри тапмаян кейик киминди,
ковгучылардан гачмага межаллары ёкды.

---

^а Сиён: бу Иерусалим үчин башга ат. Сөзлүге серет.

^б Сиён гызы – бу Иерусалим халкы диймекдир. Сөзлүге серет.

□

⁷ Хасратлы хем сергезданлык гүнүндө Иерусалим
өнки гүнлердәки эе болан байлыгыны ятлаяр.
Халкы душманың элине дүшенде,
хич ким оңа көмөк этмеди.
Ол ер билен егсан боланда,
душманы үстүндөн гүлди.

□

⁸ Иерусалим агыр гүнә этди,
шейдип, ол гүлки болды.
Өнки сылаянлар ялаңачлыгыны гөрүп,
инди оны йигренйәрлер.
Мунуң үчин онуң өзи ах чекип,
хеммелерден йүзүни гизлейәр.

□

⁹ Иерусалимиң ахлаксызлыгы этегиндеди,
гележеги хақда пикир этмеди.
Онуң йыкылышы айылганчды,
оңа теселли берйән ёкды.
«Я Реб, агыр халыма назар сал,
чүнки душман үстүн чыкды!».

□

¹⁰ Душман онуң иң гымматлы затларына эл урды,
миллетлере ыбадатхана гирмеги гадаган этсең-де,
Иерусалим оларың гирйәндиклерини гөрди.

□

¹¹ Бир дөвүм чөрөк гөзләп,
бүтин халкы ах чекйәр;
тәзеден гүйже гирмек үчин,
хазыналарыны иймите берйәр.
«Я Реб, ине, халыма серет,
мен нәхили дерексиз болдум.

□

¹² Эй, өтегчилер, сизиң үчин бу хич затмы?
Ине, халымы гөрүң,
хей-де, мениң башымдан инен
гам-гусса ялы гам-гусса бармы?
Реб газапдан долуп ловлан гүни
бу хасраты чекдирди мана.

□

¹³ Ёкардан от иберип,
сүңклерими көйдүрди;
аягыма дузак гуруп,
мени аркан агдарды;
мени вейран эдип,
бүтин гүн тапдан дүшүрди.

□

¹⁴ Гүнәлерим боюнтырыгыма багланды,

Реббинң Өз эли билен ишилип,
мениң бойнумдан асылды,
Ол гүйжүми түкетди;
Таңры мени гаршы дуруп билмедик
душманларымың элине берди.

□

¹⁵ Терк этди Таңрым әхли уршужыларымы,
гошун чагырды гырмак үчин йигитлерими.
Таңры Яхуда бой гызыны
үзүм сыкян дек сыкып енчди.

□

¹⁶ Мен булар үчин аглаярын,
гөзяшларым сил болуп акяр.
Жаныма арам берйән өк,
теселли берижи менден узақда.
Чагаларым дерби-дагын эдилди,
чүнки душман үстүн чыкды».

□

¹⁷ Сиён элини узадыр,
эмма оңа теселли берйән өк.
Якуба душман болуң дийип,
Реб эвр этди гоңшы халклара.
Иерусалим оларың арасында
мурдар зада өврүлди.

□

¹⁸ Реб адылдыр,
мен болса буйругына гаршы чыкдым,
эмма сиз, эй, бүтин халклар, гулак гоюн,
мениң чекйән дердими гөрүн;
сүргүн эдилди яш гыздыр йигитлерим.

□

¹⁹ Ойнашларымы чагырдым,
эмма олар мени алдава салдылар.
Руханыларым ве яшулуларым
төзеден гүйже гирмек үчин
өзлерине иймит гөзлейәркәлер,
шәхерде хеләк болдулар.

□

²⁰ Серет, я Реб, нәхили эжир чекйән,
ичим яняр,
йүрегим чат ачяр,
чүнки Саңа гаршы баш галдырдым.
Дашарда гылыч гыряр,
ичерде өлүм хөкүм сүрйәр.

□

²¹ Олар ахы-наламы эшитдилер,
эмма маңа теселли берйән өк.
Жебрими әхли душманларым эшитди,

Сениң муны эдениңе шатландылар.
 Ыглан эден гүнүңи гетир,
 олар-да мениң ялы болсунлар.

□

²² Әхли писликлери Саңа аян болсун;
 тутуш языкларым себәпли
 маңа нәме эден болсаң,
 олар хем шоңы этгин.
 Ахы-налам көпдүр,
 йүрегим тапдан дүшендир.

2-нжи бап

Иерусалимиң жезасы

□

¹ Вах, Таңры газап атына атланып-ха,
 Сиён гызыны гара булуда гаплады-ла!
 Ол Ысрайылың гөзеллигини
 гөкден ере ташлады.
 Ол гахары гелен гүни Өз
 аягының күрсисини терк этди.

□

² Таңры Якубың әхли меканыны вейран этди
 хич рехимдарлык этмеди.
 Яхуда гызының галаларыны йыкды
 гахар-газабы ятмады.
 Патышалыгыны хем хөкүмдарларыны
 масгаралап, ер билен егсан этди.

□

³ Чогян гахары билен
 Ысрайылың әхли гүйжүни ёк этди.
 Душман чозанда саг элини ыза чекди.
 Даш-төверегини ода берип,
 алавлы от кимин Якубың юрдуны якды.

□

⁴ Душман кимин яйыны чекди,
 элини галдырды ягы кимин.
 Гөз-гуванжымызың барыны өлдүрди;
 Сиён гызының чадырының үстүне
 газабаны от кимин пүркди.

□

⁵ Таңры душман ялы болуп,
 Ысрайылы юмурды.
 Әхли көшклерини йыкып,
 галаларыны вейран этди.
 Яхуда гызының ясдыр
 ахы-наласыны хас-да көпелтди.

□

⁶ Ыбадатханасыны чатма дей йыкды,
халкың ыбадат өйүни вес-вейран этди.
Реб Сиёнда байрамлардыр
Сабат гүнүни унутдырды.
Гахар-газаба мүнүп,
патышаны ве руханыны рет этди.

□

⁷ Таңры гурбанлык сыпасыны ташлады,
мукаддес өйүни терк этди.
Көшклериниң диварларыны
душманың элине берди.
Реббин өйүндәки душманың гыкылыгы
байрамчылык гүндәки оваза меңзеди.

□

⁸ Реб Сиён гызының диварыны
вейран этмеги йүрегине дүвди.
Өлчег йүпүни герип,
йыкмақдан эл чекмеди.
Дашкы, ички дивар долды яс биле,
икиси-де егсан болды ер биле.

□

⁹ Онуң дервезелери ере чөкди;
Реб килтлерини дөвүп ёк этдирди.
Патышасы ве ёлбашчылары
ят миллетлериң арасында галды.
Инди халка өвүт-несихат берилмейәр,
пыгамберлерине Ребден гөрнүш гелмейәр.

□

¹⁰ Сиён гызының яшулулары
ерде чөк дүшүп отырлар үмсүм.
Жул гейиндилер,
башларындан совурдылар гум.
Башларыны ашак эгдилер,
Иерусалимиң яш гызлары хем.

□

¹¹ Гөзлерим яш дөкмекден күтелди,
ичим яняр.
Эзиз халкымың вейранчылыгы зерарлы
гара баграм ган боляр,
чүнки шәхериң көчелеринде
чагалардыр бөбеклер межалсыз йыкыляр.

□

¹² Шәхер көчелеринде яраланан дек хушуны йитирйәрлер.
«Ханы чөрек ве шерап?» дийип,
эжелерине перят эдйәрлер.
Оларың гужагында жан берйәркә:

□

¹³ Мен саңа нәме диейин?
Эй, Иерусалим гызы, сени нәмә меңзедейин?
Эй, Сиён бой гызы,
теселли берер ялы, сени нәмә денешдирейин?
Сениң хеләкчилигиң деңиз дей әгирт,
ким шыпа берер саңа?

□

¹⁴ Сен хақда пыгамберлерин
галп, манысыз гөрнүшлер гөрдүлер.
Өңки каддыңа дикелтмек үчин
этмишиңи йүзүңе басмадылар.
Гайтам, сени ёлдан чыкарян
ялан гөрнүшлер гөрдүлер.

□

¹⁵ Әхли өтегчилер саңа эл чарпярлар.
Иерусалим гызына сыкылык атып:
«Бүтин дүйән шатлыгы, гөзеллик гөрки
дийилйән шәхер шумы?» дийшип,
башларыны яйкаярлар.

□

¹⁶ Әхли душманларың сени яңсылаярлар,
сыкылык атып, дишлерини гыжаярлар.
Олар: «Биз оны ювутдык!
Ине, шуды бизиң гарашян гүнүмиз.
Ахыры муны-да гөрдүк!» дийип гыгырышярлар.

□

¹⁷ Реб Өз ниетини амала ашырды,
овалдан беллейши ялы,
Өз сөзлерини бержай этди.
Сени рехимсизлик билен хеләк этди,
шат этди халыңа душманыңы,
ягыларыңа кувват берди.

□

¹⁸ Халк Реббе йүрекден перят эдйәр.
Гиже-гүндиз гөзяшың сил болуп аксын,
Гөзлериңиң яшы кепемесин,
эй, Сиён гызының дивары!

□

¹⁹ Тур! Гижеки нобат башында перят эт!
Йүрегиңи Таңрының хузурында сув кимин дөк!
Хер көчәниң башында ачлыгыңдан йыкылян
чагаларыңың жаны үчин элиңи сер Оңа.

□

²⁰ Серет, я Реб, халкыңың халына бак!
Кими бейле гүне саланыңы гөр!
Аяллар өз догран эзиз чагаларыны ийсинлерми?
Руханы ве пыгамбер мукадес өйүңде өлдүрилсинми?

□
 21 Яшы-гаррысы ёлуң үстүнде ятыр,
 гызларымдыр йигитлерими гылычдан гечирдилер.
 Гахарың гелен гүни Сен олары өлдүрдин,
 рехимсизлик билен барыны гырдың.

□
 22 Чар тарапдан маңа ховп саланлары чагырдың,
 байрамчылык гүнүндәки кимин олары үйшүрдин.
 Реббин гахары гелен гүни хич ким гачып гутулмады,
 оларың арасындан дири галаны болмады,
 сөйүп улалдан чагаларымы душманым хеләк этди.

3-нжи бап

Худайың вепалы сөйгүси сакланяр

□
 1 Худайың газап таягындан
 хасрат чекен адам мен.

□
 2 Ол мени идип,
 ышыксыз түм гаранкылыга гетирди.

□
 3 Ол бүтин гүн гайта-гайта
 гаршыма элини галдырды.

□
 4 Этими, хамымы чүйретди,
 сүңклерими дөвүп ташлады.

□
 5 Үстүме чозуп, дашымы габады,
 башыма хасрат хем дерт салды.

□
 6 Биреййәм өленлер кимин
 мени гаранкылыкда яшатды.

□
 7 Гачмаз ялы дашыма дивар айлады,
 бойнума агыр зынжырлар салды.

□
 8 Перят эдип, көмеге чагыранымда,
 Ол дилегиме гулак салмады.

□
 9 Ёнма дашлар билен ёлумы япды,
 ёдаларымы эгрелтди.

□
 10 Худай мени пейлейән айыдыр,
 букуда ятан арсландыр.

□
 11 Ёлумдан азашдырып парчалады,
 халыс сандан чыкарды.

□
 12 Ол яйыны чекди,

мени окуна нышан эдинди.

□

13 Сагдагындакы оклары атып,
багрымы дешди.

□

14 Мен әхли халкыма гүлки болдум,
гүнузын оларың айдымы болдум.

□

15 Ол мени хасратдан дойруп,
ёвшаның ажы сувуны ичирди.

□

16 Чагыл билен дишлерими оврагды,
күл ичинде депип, дыза чөкдүрди.

□

17 Мениң жаным рахатлыгы унутды,
шатлыгың нәмедиги ятдан чыкды.

□

18 Өзүме дийдим: «Жандан эл үздүм,
Реббе болан әхли умыдым өчди».

□

19 Хасратымдыр сергезданлыгым хагда ойлансам,
ажы ёвшан билен зәхер-закгун ичен ялыдыр!

□

20 Жаным муны дынгысыз ятлаяр,
шонун үчин йүрегим параланяр.

□

21 Эмма шуны ятда саклаян,
шонда ене-де умыт дөрөйәр:

□

22 Реббиң вепалы сөйгүси түкенмездир,^с
чүнки Онуң рехимдарлыгы бакыдыр.

□

23 Хер сәхер булар тәзеленйәр,
Сениң вепадарлыгың бейикдир!

□

24 Жаным диййәр: «Реб мениң пайымдыр.
Шоңа гөрә Оңа интизардырын».

□

25 Реб Өзүне бил баглаянлара,
Өзүни йүрекден агтарянлара говудыр.

□

26 Реббиң халас әдишине
үмсүм гарашмак говудыр.

□

27 Адама боюнтырыгы
яшлыкдан гөтермек говудыр.

^с*Реббиң вепалы сөйгүси түкенмездир*: бу сөзлөм кәбир гадымы голязмалардан алнан, йөне кәбир голязмаларда *Реббиң сөйгүси себәпли биз ёк болуп гитмедик* гөрнүшинде гелйәр.

- 28 Ынсан дымып, ялңыз отурсын,
чүнки боюнтырыгы дакан Ребдир.
- 29 Ере йүзин йыкылсын,
белки, умыт бардыр.
- 30 Өзүни урана янагыны тутсун,
масгараланмакдан долы болсун.
- 31 Чүнки Таңры хич вагт
өмүрлик терк этмез.
- 32 Ол бирине хасрат чекдирсе-де,
бол мерхеметине гөрә рехим-де эдер.
- 33 Хасрат берип, гайга батырса-да,
булары Ол йүрекден этмез.
- 34 Юрдуң әхли есирлери
аяк астында депелененде,
- 35 Бейик Худайың хузурында
ынсан хукуклары кемсидиленде,
- 36 давада бирине адалатсызлык эдилен вагты,
Таңры олары гөйән дөлмидир?
- 37 Булары Таңрының Өзи буюрмаса,
ким буйрук берип ерине етирдерди?
- 38 Ягшылык хем, яманлык хем
Бейик Худайың агзындан чыкмаярмы?
- 39 Өз гүнәлери үчин жезасын алса,
дири галан адам нәме үчин зейренсин?
- 40 Гелиң, ёлларымызы сынап гөрелиң,
тәзеден Реббе гайдып баралың.
- 41 Гелиң, гөкдәки Худая
элимизи-де, йүрегимизи-де ачалың.
- 42 Биз гүнә эдип баш галдырдык,
Сен бизи багышламадың.
- 43 Коваладың бизи газап билен,
рехимсизлик билен өлдүрдиң.
- 44 Өзүни булуда бүредин,

дилеглер эшидилмесин дийип.

□
45 Бизи миллетлер арасында
сыр-сүплүге, зир-зибиле өвүрдин.

□
46 Әхли душманларымыз
бизи яңсыладылар.

□
47 Үстүмизе ховп ве хиле,
харабачылык ве вейранчылык абанды.

□
48 Эзиз халкымың хеләкчилигинден яңа
гөзяшларым сил болуп акяр.

□
49–50 Реб гөкден ашак назар саянча,
гөзяшларым хич түкенмез, асла кепемез.

□
51 Шәхеримдәки гызларың халына
йүрегим гыйым-гыйымдыр.

□
52 Маңа нәхак душман боланлар
мени гуш кимин авлап тутдулар.

□
53 Дирилигиме чукура ташлап,
үстүмден даш окладылар.

□
54 Сувлар депәмден ашды,
«Мен хеләк болдум» дийдим.

□
55 Чукурың дүйбүнден
Сени чагырдым, я Реб.

□
56 «Гулагыңы дыкма, перядыма гулак гой»
диен сөзлерими эшитдин.

□
57 Сени чагыранымда, яныма гелип:
«Горкма!» дийдин.

□
58 Эй, Таңры, жанымы гутаран Сенсиң,
өмрүми халас эден Сенсиң.

□
59 Я Реб, маңа эдилен адалатсызлыгы гөрдүн,
мениң хакымы алып бер.

□
60 Менден нәхили өч алышларыны гөрдүн,
гаршыма гуран дилдүвшүклерини билдин.

□
61 Я Реб, оларың масгаралайшыны эшитдин,
гаршыма гуран дилдүвшүклерини гөрдүн.

- 62 Душманларымың бүтин гүн мениң гаршыма
 эдйән хышы-вышыларыны ве хүнүрдилерини эшитдиң.
- 63 Эртирден агшама ченли
 мен оларың яңсы айдымы болдум.
- 64 Оларың эллери билен эденлерини
 эгинлери билен чекдир, я Реб!
- 65 Йүреклерине ховсала сал.
 Гой, нәлетиң оларың үстүнден инсин!
- 66 Газап билен ковалап,
 гөклериң астындан олары ёк эт, я Реб!

4-нжи бап

Иерусалим йыкылды

- 1 Вах, алтын нәхили гаралды-ла!
 Сап алтын нәхили үйтгеди-ле!
 Мукаддес дашлар чашып ятыр
 хер көчәниң башында.
- 2 Сиёның жандан эзиз чагалары
 сап алтындан-да гымматлыды!
 Вах, инди күйзегәриң элиниң иши
 гуры бир тойна дең болуп галды!
- 3 Хатда шагаллар-да эмжек берип,
 өз балаларыны эмдирйәндир,
 эмма эзиз халкым чөл дүегушы кимин
 чагаларына рехимсиз болды.
- 4 Сүйт эмйән чаганың дили
 тешнеликден дамагына япышяр.
 Чагалар чөрек диләп ялбарярлар,
 эмма хич ким хич зат бермейәр.
- 5 Нәзи-ныгматлар ийип яшанлар
 көчелерде ачлык чекйәрлер.
 Гырмызы дон гейип улаланлар
 иймит гөзләп, зир-зибили дөрийәрлер.
- 6 Чүнки эзиз халкымың жезасы
 ынсан эли дегмезден
 бир демде йыкылан

Содомың жезасындан улудыр.

□

⁷ Онуң ёлбашчылары гардан арасса,
сүйтден акдылар.
Беденлери мерженден гызыл,
даш сыпатлары якут киминди.

□

⁸ Инди йүзлери көмүрден гара,
көчелерде таналмаярлар.
Дерилери сүңклерине япышып,
гуры агажа дөндүлөр.

□

⁹ Ачлыкдан өлениңден
гылычдан өлениң говудыр.
Ериң хасылындан махрум болуп,
оларың өмүр танаптары гырылды.

□

¹⁰ Юка йүрек аяллар чагаларыны
өз эллери билен өзлери биширди.
Эзиз халкымың хеләкчилик гүнүнде
чагалары олара иймит болды.

□

¹¹ Реб гахар-газабыны пүркди,
ловлаян гахарыны сачды.
Сиёна гаршы туташдыран оды
онуң дүйплерини-де яндырды.

□

¹² Дүнийәдәки патышаларың, ынсанларың хичиси
Иерусалимиң дервезелеринден ягылардыр
душманларың гиржегине ынанмаздылар.

□

¹³ Буларың бары пыгамберлериниң гүнәси,
руханыларының этмиши үчин болды.
Чүнки олар шәхериң ортасында
догручылларың ганыны дөкдүлөр.

□

¹⁴ Көр кимин көчелерде энтедилер,
ган билен харам болдулар.
Муңа гөрә гейимлерине
эл дегрип билен болмады.

□

¹⁵ Халк олар: «Ёк болуң, эй, харамлар!
Гачың! Айрылың! Эллемән!» дийди.
Шейдип, олар ковлуп, сергездан болдулар.
Миллетлер арасында олара шейле дийилди:
«Бу ерде мундан артык галмасынлар!».

□
 16 Реббинң Өзи олары даргатды,
 Реб инди олар назар салмаз.
 Руханыларына хормат гоюлмаз,
 яшулуларына рехим эдилмез.

□
 17 Көмеге бидерек гарашмакдан
 гөзлеримиз күтелди.
 Биз сакчылык дининде көп гарашдык,
 халас этмейән миллете гарашан экеник.

□
 18 Ызымызы ызарладылар,
 көчелеримизде гезип билмедик;
 ахырымыз голай, гүнлеримиз гутарды,
 чүнки соңумыз етип гелипди.

□
 19 Бизи ковалаянлар
 гөкдәки бүргүтлерден йындамды.
 Олар дагларда бизи ызарладылар,
 чөлде бизи пейләп ятдылар.

□
 20 Дирилик непесимиз, Реббинң сечип сайланы
 оларың чукурына гачды.
 Биз ол хакда: «Онуң саясында
 миллетлер арасында яшарыс» дийипдик.

□
 21 Эй, Уз юрдунда яшаян
 Эдом гызы, шатлан, беген!
 Йөне кәсе гезеги саңа-да етер,
 серхош болуп ялаңачланарсың шонда.

□
 22 Эй, Сиён гызы, гүнәңиң жезасы тамамланды,
 Реб инди сени гайдып сүргүн этмез,
 эмма сениң этмишиңиң жезасын берип,
 гүнәлериңи паш эдер Ол, эй, Эдом гызы.

5-нжи бап

Рехимдарлык үчин дилег

- 1 Я Реб, бизиң башымыза геленини ятла.
 Серет-де, бизиң масгарачылыгымызы гөр!
- 2 Мирасымыз кесекилере,
 өйлеримиз гелмишеклере галды.
- 3 Биз атасыз етим галдык,
 эжелеримиз болса дул галды.
- 4 Сувумызы пул төләп ичдик,
 одунымызы-да сатын алдык.
- 5 Бизи боюнтырык дакып коваладылар,

- тапдан дүшдүк, дынчлык бермейәрлер.
- ⁶ Доя-гарна чөрек иймек үчин
Мүсүре ве Ашура элимизи сердик.
- ⁷ Ата-бабаларымыз гүнә этдилер;
инди олар ёк,
эмма оларың жезасыны биз чекйәрис.
- ⁸ Үстүмизден гуллар хөкүм сүрйәр,
оларың элинден бизи халас эдйән ёк.
- ⁹ Чөлдәки гаракчының гылыжы зерарлы
нанымызы жанымыздан гечип газаняс.
- ¹⁰ Якып барян ачлыгың дердинден
деримиз янян көз кимин гызарды.
- ¹¹ Яхуданың шәхерлеринде гызларың,
Сиёнда гелинлериң намысына дегилди.
- ¹² Ёлбашчыларыны эллеринден асдылар,
баштутанларына хормат гоймадылар.
- ¹³ Йигитлер дегирмен дашыны айлаярлар,
олар одун йүкүң астында егшерйәрлер.
- ¹⁴ Гаррилар шәхер дервезесинде отурмаярлар,
яш йигитлер саз гуралларыны чалмаярлар.
- ¹⁵ Йүреклеримизиң шатлыгы кесилди,
тансларымыз инди яса өврүлди.
- ¹⁶ Башымыздан тәч гачды.
Вай халымыза! Чүнки гүнә этдик.
- ¹⁷ Мунуң үчин йүрегимиз агырды,
гөзлеримиз күтелди.
- ¹⁸ Чүнки Сиён дагы вейран болуп,
шагаллар сүмсүнишип йөр үстүнде.
- ¹⁹ Йөне Сен, я Реб, эбеди хөкүм сүрерсиң,
Сениң тагтың несилден-несле довам эдер.
- ²⁰ Не үчин Сен бизи эбедилик унудярсиң?
Не үчин бизи узак вагтлап терк эдйәрсиң?
- ^{21–22} Бизе чәксиз гахарланып,
бүтинлей рет этмедик болсаң,
бизи Өзүңе өвүр, я Реб, биз өврүлерис,
бизе өңки гүнлеримизи гайтарып бер!